

Rajko Palatin, univ. dipl. inž. el.

GENERACIJA 1997 - 2001

Preplet osebnostnih in kariernih poti me je pred nekaj leti spet pripeljal do pročelja stavbe, pred katerim sem se prvič znašel tistega septembrskega dne, ko sem zakorakal v srednjo šolo, v gimnazijo v Murski Soboti. Ponovno sem bil pred pomembno prelomnico v življenju, vendar tokrat nisem vstopil skozi vhod v garderobe gimnazije, ampak me je pot vodila skozi vhod za zaposlene na Srednji poklicni in tehniški šoli.

Velikokrat sem se spomnil na tisto obdobje v gimnaziji, ob prelomu tisočletja. Lepi spomini. Neverjetno je, kako živo ti spomini privrejo na plano, ko danes vsakodnevno hodim po istih hodnikih, učilnicah, telovadnici, dvorišču. Takrat iz vseh koncev Prekmurja zbrani nadobudneži smo se hitro spoprijateljili in tlakovali svojo pot skozi gimnazijska leta. Stkali smo pristna prijateljstva, jih preko študentskih dni ohranili vse do danes, ko se srečujemo na obletnicah, prireditvah, cesti,...

Čeprav se bo sčasoma zamenjal še zadnji kos gimnazijskega inventarja iz tistih časov, se zamenjali profesorji in ostali delavci, pa tudi čas ne bo izbrisal dela in truda profesorjev, ki so nas takrat poučevali in usmerjali našim ciljem naproti. Priznam pa, da sem pozabil marsikaj pomembnega o parameciju in njegovem razmnoževanju, tudi imena glavnega mesta majhne države Burundi v vzhodni Afriki se več ne spomnim, niti vseh datumov zgodovinskih bitk, se pa zelo dobro spomnim citatov, kot »ka pa gnjaviš, če nika čednoga ne praviš«, »doj si sedi košava«, »dva metra kraj od mene, če nej te bejžali tak, ka se van vino v želodci obrne«,...

Takrat zgolj neuspešen poizkus, danes pa dragocena izkušnja, je bilo popravljanje pisne ocene pri matematiki. Pod pretvezo, da želim izboljšati prav dobro oceno, sem šel ponovno pisat test. Le da sem tokrat za ponovno »štirico« potreboval pol šolske ure, druga polovica ure pa je bila namenjena reševanju testa od

sošolca, ki se je boril za pozitivno oceno. Res je sošolec pisal dobro, vendar je naša razredničarka, žal prezgodaj preminula Marija Krauthaker, najino namero ugotovila. Sošolec je prevzel krivdo nase, dobil »cvek« in ukor, meni pa je razredničarka pogledala skozi prste, čeprav sem si strogo gledano tudi jaz zaslužil kazen. Izkušnja, da danes kot učitelj in razrednik, vodim svoje dijake njihovim sanjam naproti poleg strokovnosti tudi z enako mero človečnosti.

Rajko Palatin

